

[Handelsministeren.]

meget følelig for Velfærdsrådet, hvis udgifter til dels falder i udlandet, hvor prisudviklingen på visse steder har været endnu ugunstigere end her. Det er derfor nødvendigt at skaffe forøgede midler til rådighed for velfærdsarbejdet, hvis dette skal kunne videreføres og på visse områder udbygges, således som der er gjort nærmere rede for i bemærkningerne.

I denne forbindelse vil jeg gerne understrege betydningen af, at Velfærdsrådet fremover bliver i stand til at deltage i det samarbejde, der er etableret med de svenske og norske velfærdsråd for handelsflåden. Dette samarbejde har været meget værdifuldt, og danske søfarende har i stor udstrækning nydt godt af de foranstaltninger, de svenske og norske velfærdsråd har tilvejebragt i udenlandske havne, f. eks. de norske og svenske sømandshoteller og idrætsanlæg og det i havnene udstationerede velfærds personale. Forholdet er jo det, at både Norge og Sverige råder over betydelige midler til velfærdsarbejdet, både i form af højere velfærdsafgift og store grundkapitaler til investeringsformål. Da loven om velfærdsforanstaltninger for søfarende blev behandlet i rigsdagen i 1948, var der almindelig enighed om, at det ville have været ønskeligt, at også det danske velfærdsråd havde haft en grundfond, og at man i mangel heraf måtte søge at hjælpe med særlige bevillinger til løsning af større opgaver. Jeg vil gerne bemærke, at Velfærdsrådet i de snart 10 år, det har virket, ikke har søgt eller fået bevillinger, men har klaret sig med velfærdsafgiften. Det er dog muligt, at der i de kommende år vil kunne blive spørgsmål om tilvejebringelse af midler til investeringsformål, f. eks. for at deltage i oprettelse af fællesskandinaviske sømandsklubber o. lign., idet velfærdsafgiften også, såfremt den nu foreslåede forhøjelse gennemføres, kun vil kunne dække de løbende driftsudgifter ved Velfærdsrådets virksomhed.

Den foreslåede afgiftsforhøjelse vil andrage 200 000 kr. årligt, hvoraf staten dog kun skal afholde halvdelen, idet den anden halvdel af forhøjelsen fordeles mellem rederne og de søfarende, hvis organisationer på forhånd har givet fuld tilslutning til afgiftsforhøjelsen.

Jeg skal hermed anbefale det foreliggende lovforslag til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere har jeg den ære at fremsætte forslag til lov om tekniske skoler, teknika og teknologiske institutter for det høje ting.

I løbet af de seneste år har der her i landet vist sig en voksende forståelse for betydningen af, at ungdommen uddannes så godt som muligt. At en stigende del af befolkningen må søge sit erhverv inden for håndværk og industri, har rejst spørgsmålet om en yderligere forbedring af den praktiske og teoretiske undervisning for de unge, der skal ind i disse erhverv. I konkurrencen med andre lande har det vist sig, at Danmark ofte klarer sig bedst på de områder, hvor det drejer sig om kvalitetsarbejde og arbejde, der i særlig grad forlanger indsats af fagligt uddannet arbejdskraft. Der har derfor været en udbredt enighed om, at man måtte sørge for, at en stor del af de unge får en videregående faglig uddannelse, og at denne til stadighed er så ajourført som muligt. Nødvendigheden af en udbygning af disse former for faglig uddannelse understreges yderligere af, at vi står umiddelbart foran de år, hvor de store årgange melder sig på arbejdsmarkedet.

Som et led i de bestræbelser, der går ud på at dygtiggøre ungdommen, har jeg i dag den ære at fremsætte et lovforslag om tekniske skoler, teknika og teknologiske institutter. Lovforslaget berører således så godt som alle de institutioner, der meddeler undervisning af teknisk karakter, dog bortset fra egentlig videnskabelig undervisning.

De tekniske undervisningsvirksomheder er oprettet af håndværket og industrien som selvstyrende private institutioner, der har deres eget økonomiske ansvar for virksomhedernes drift. Det offentlige indflydelse på dette undervisningsområde er indskrænket til et tilsyn med undervisningen. Dette tilsyn begyndte allerede i 1916 og er siden blevet fortsat og udbygget. Tilsynet er henlagt til direktøren for tilsynet med den tekniske undervisning samt til et skoleråd. I dette er alle de i undervisningen interesserede organisationer repræsenteret. Gennem tilskud til skolerne har det offentlige bidraget til disses drift. Statens tilskud ydes på grundlag af anmærk-